

Hagai Kalai, Adv.
Ohad Rosen, Adv.
Carmit Mizrahi-Messer, Adv.
Ido David Cohen, Adv.

חגי קלעי, עו"ד
אוהד רוזן, עו"ד
כרמית מזרחי-מסר, עו"ד
עידו דוד כהן, עו"ד

Jacob Sabo, Adv. (Of Counsel)
Also admitted in New York

יעקב סבו, עו"ד (יועץ)
מוסמך גם במדינת ניו יורק

24 במרס, 2019

לכבוד

גב' איילת שקד, שרת המשפטים
העתקים: ד"ר אביחי מנדלבליט, היועץ המשפטי לממשלה
השופט ד"ר יגאל מרזל, מנהל בתי המשפט

שלום רב,

הנדון: בטלות תקנה 10 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ח-2018

1. בשם האגודה לזכויות האזרח בישראל, הרינו לפנות אליך בדרישה לבטל את תקנה 10 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ח-2018 (להלן: "**התקנות החדשות**") אשר יכנסו לתוקפן ביום 5 בספטמבר 2019.
2. על פי התקנה האמורה, יידרש כל תובע בתביעת שעניינה בנזקי גוף לצרף לכתב תביעתו טופס ויתור סודיות כללי וגורף, כתנאי להגשת התביעה.
3. בתמצית, וכפי שיפורט להלן, מדובר בהסדר אשר פוגע פגיעה חמורה ובלתי מידתית בזכות הפרטיות, שיש לו אפקט גרסיבי מובהק (מאחר שלאוכלוסייה ענייה יותר, שאינה נעזרת ברפואה פרטית, רשומות רפואיות רבות יותר שיהיו זמינות לתובע), ואשר נותן יתרון מובהק בידי נתבעים ומרתיע תובעים ממיצוי הדין מטעמים פרוצדורליים, אף אם הדין המהותי עומד לצדם.
4. נזכיר, בהקשר זה, כי כלל פרוצדורלי ראוי הוא כלל המגשים את הדין המהותי. כלל שמונע את הגשמת הדין המהותי, אף אם הוא "יעיל" במובן זה שהוא מפחית את היקף ההליכים, אינו כלל פרוצדורלי ראוי.
5. מקל וחומר שנכונים הדברים מקום בו עסקינן בזכות החוקתית לפרטיות, זכות הקבועה במישרין בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

א. הרקע הנורמטיבי

6. עד היום, מוסדרים הכללים הראייתיים והדיוניים בנוגע לגילוי מסמכים רפואיים באופן הבא - צד הטוען טענה רפואית, לרבות נזקי גוף, חייב בהגשת חוות דעת רפואית יחד עם כתב תביעתו (תקנה 127). הצד השני רשאי לדרוש להעמידו לבדיקת מומחה מטעמו (תקנה 128). לצד זאת, כל צד רשאי לפנות בדרישה לגילוי מסמכים כללי, וכן לגילוי ספציפי.
7. במסגרת הגילוי הספציפי, בית המשפט שוקל את הרלבנטיות של המסמכים מחד, ואת קיומם של חסיונות, לרבות חיסיון רפואי, מאידך. בית המשפט רשאי לקבוע הסדרים רבים, המבטיחים את התכלית של גילוי האמת מבלי לפגוע בזכויות מתחרות. כך, למשל, בית המשפט רשאי להורות על גילוי המידע בכפוף להתחייבות שלא לעשות בו כל שימוש אחר ולסודיות, הוא רשאי לעיין במידע שחל עליו חיסיון להורות על גילוי החלקים הרלבנטיים בלבד וכדומה.
8. בדומה, חלים הכללים המוכרים בדבר נטלי הראיה, המבטיחים כי צד שנמנע מהגשת מסמך המצוי בחזקתו הבלעדית, לא יהנה מפירות מחדלו זה, וקובעים חזקה כי המסמך היא עומד לו לרועץ.
9. לצד ההסדר הכללי החל בדין האזרחי, נקבע חריג אחד נקודתי, הוא החריג הקבוע בתקנה 2(א)(3) לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (מומחים), תשמ"ז-1986 (להלן: "**תקנות הפלת"ד**"). תקנה זו קובעת, כי במסגרת סדר הדין

Hagai Kalai, Adv.
Ohad Rosen, Adv.
Carmit Mizrahi-Messer, Adv.
Ido David Cohen, Adv.

חגי קלעי, עו"ד
אוהד רוזן, עו"ד
כרמית מזרחי-מסר, עו"ד
עידו דוד כהן, עו"ד

Jacob Sabo, Adv. (Of Counsel)
Also admitted in New York

יעקב סבו, עו"ד (יועץ)
מוסמך גם במדינת ניו יורק

המקוצר ביותר בהליכים על פי הפקודה, יידרש תובע לצרף לכתב תביעתו כתב ויתור סודיות, בנוסח רחב ביותר, המופיע בטופס 3 הנספח לתקנון. תקנה זו היא חלק ממכלול הוראות שנועד לתחם ולקצוב את ההליכים המשפטיים בהתאם לפל"ד, אשר מעצם טבעם מתמקדים בהערכת שווי הנזק (נוכח קיומו של כיסוי ביטוחי לצד ג' ולרוב גם עצמי). מטעם זה אף נקבעו בפל"ד הוראות מגבילות נוספות, דוגמת הגבלת שכרו של עו"ד.

10. תקנה זו בתקנות הפל"ד לא זכתה לכל דיון בפסיקה, וניתן להניח כי הטעם לכך הוא אופיים הקצר והמקצועי של הליכים על פי הפל"ד, במסגרתם אחד הצדדים או שניהם הם חברות ביטוח מנוסות, ואשר לרוב מסתיימים בתחשיבי נזק והכרעה (או פשרה) בלבד. ממילא, אין הליכים על פי הפל"ד מתאפיינים במערכות יחסים בין אישיות בין הצדדים.

11. הסדר הקיים היום, בכל הנוגע למידע החוסה תחת חיסיון רפואי, בוטל כולו במסגרת התקנות החדשות (ולמעשה, החיסיון הרפואי עצמו אינו קיים במסגרת הליכים של נזקי גוף בתקנות החדשות).

12. כך, הסדר בתקנה 10, קובע בפעם הראשונה כי כל כתב תביעה בעניין נזקי גוף יכלול כתב ויתור על סודיות רפואית, לפי נוסח טופס 1 שבתוספת הראשונה.

13. מדובר בכתב ויתור גורף וכללי, המקנה רשות לכל מוסד רפואי, לרבות קופת חולים ובית חולים, המוסד לביטוח לאומי, משרד הביטחון, צבא ההגנה לישראל, היחידה הרפואית לעובדי המדינה, מרפאות בריאות הנפש, ושירות בתי הסוהר (להלן: המוסדות), למסור לנתבע/ים שבכתב התביעה, או למי מטעמם, כל עותק מכל מסמך רפואי שברשותם, ללא יוצא מן הכלל, על מצב בריאותם או כל מחלה שחלה בה התובע (אף אם החלים ממנה), לרבות מידע בתחומים פסיכיאטריים או נפשיים אחרים, וכן על מצבו הסיעודי, השיקומי והתפקודי של התובע. מכוח כתב הוויתור, המוסדות הללו ועובדיהם פטורים מחובת השמירה על סודיותו הרפואית של התובע, והתובע מוותר במפורש על סודיות זו, באופן שמחייב גם את עזבונו, באי כוחו וכל מי שיבוא במקומו.

▪ תקנה 10 לתקנות החדשות וטופס 1 שבתוספת הראשונה מצורפים כ"נספח 1"

14. ויודגש: בתקנות החדשות, אין כל הסדר של הגנה על סודיותו של התובע ופרטיותו. הוא חשוף ולמעשה מופשט מכל שבריר פרטיות - שכן כתב ויתור הסודיות אינו תחום לעילות התביעה, אינו מוגבל בזמן, והתקנות החדשות מחייבות לחתום עליו כתנאי לפתיחת ההליך, ללא שניתנה לתובע זכות לטעון לעניין זה ומבלי שהופעל שיקול דעת שיפוטי בעניין.

15. מכאן, אם כן, נפנה לפגם שנפל בתקנות, המצדיק את ביטולן.

ב. החובה לחתום על כתב ויתור סודיות גורף בטלה הן במישור החוקתי, הן במישור המנהלי

16. אין ספק, כי התניית הליך משפטי בחתימה על כתב ויתור סודיות משמעותה, מניה וביה, פגיעה בליבת הזכות לפרטיות, היא הזכות לפרטיות בקשר למידע רפואי.

17. המצב שיווצר ככל שיוותרו התקנות על כן, הוא שבכל תביעה בקשר לנזקי גוף, יהיה רשאי הנתבע לבקש כל מידע רפואי ולבר-רפואי, מכל מוסד וללא הגבלה.

18. כך לדוגמה, אדם ששבר רגל בשל בינוי לקוי יידרש לאפשר לקבלן גישה לתיק הפסיכיאטרי בעניינו.

19. בדומה, אדם שמבקש לתבוע בגין רשלנות בניתוח יידרש לתת בידי המוסד הרפואי גישה למידע אודות תקבולי הביטוח הלאומי שלו, או עברו הנפשי במהלך הילדות.

Hagai Kalai, Adv.
Ohad Rosen, Adv.
Carmit Mizrahi-Messer, Adv.
Ido David Cohen, Adv.

חגי קלעי, עו"ד
אוהד רוזן, עו"ד
כרמית מזרחי-מסר, עו"ד
עידו דוד כהן, עו"ד

קלעי, רוזן ושות' עורכי דין
KALAI, ROSEN & CO. ADVOCATES

Jacob Sabo, Adv. (Of Counsel)
Also admitted in New York

יעקב סבו, עו"ד (יועץ)
מוסמך גם במדינת ניו יורק

20. הגם שדי בדוגמאות הנ"ל ללמד על הטעמים לבטלותו של ההסדר החדש, נעמוד בתמצית על הפגמים הזועקים הנגלים מהתקנה, במישור החוקתי, במישור החוקי ובמישור המנהלי.
21. **המישור החוקתי** - במישור החוקתי, קרי, בבחינת התקנה למול הפגיעה הנגרמת במסגרתה לזכות לפרטיות בכלל והזכות לפרטיות של מידע רפואי במפרט, מלמדת כי האמצעי שנבחר הוא אמצעי בלתי מידתי, הפוגע פגיעה יתרה בזכויות חוקתיות.
22. סוגיה זו, של התניית סעד משפטי בכתבי ויתור סודיות גורפים ורחבים, התעוררה במישרין ברע"א 8019/06 **ידיעות אחרונות בע"מ נ' לוי** (13.10.2009) וההלכה שנפסקה שם יפה גם לעניינו.
23. באותו מקרה, ביקש נתבע מתובעת לחתום על כתב ויתור סודיות. בית המשפט המחוזי קבע כי חלף החתימה על הטופס, יותר גילוי של מידע רפואי הנוגע לתאריך ספציפי בקשר אליו התנהלה התביעה, במסגרת של גילוי מסמכים ספציפיים. בית המשפט העליון אישר את פסק הדין, וקבע הלכה ברורה, שעל פיה יש לתת מקום לשיקולי רלבנטיות המסמכים מחד, ועוצמת הפגיעה בחיסיון הרפואי מאידך, במסגרת הליכי גילוי.
24. כך, נפסק כי:

"המידע אשר חשיפתו מבוקשת על ידי המשיבים הינו מידע רפואי הנוגע לאשפוז של המבקשת על רקע מצבה הנפשי. **מידע ממין זה הינו מן הרגישים ביותר שיש לאדם ואין חולק כי חשיפתו, ולו בגדר המשפט, יש בה כדי לפגוע ממשית בזכותו לפרטיות. משכך, עצם החיוב לחשוף מידע זה יש בו משום הכבדה של ממש על בעל הדין, אף כאשר המדובר בתובע.** [...] מבחן ההכבדה אינו עומד לבדו וקשור הוא קשר הדוק אף למבחן הרלוונטיות. לפיכך, **אף אם אין לקבוע כי מידת ההכבדה מטה נחרצות את הכף כנגד הגילוי, עדיין בנסיבות העניין, משמדובר בהכבדה משמעותית על המבקשת, [...] מן הראוי לדקדק ביתר שאת בבחינת רלוונטיות החומר שגילוי מבוקש, ולו כדי להבטיח כי אכן מדובר ב"התנגשות חזיתית" כמתואר וכי גילוי אכן נדרש וחיוני להגנתם של המשיבים [...]**

בשלב זה לא הראו המשיבים כי להוכחת טענתם נדרשת חשיפה מלאה של עברה הרפואי של המבקשת. [...] **שעה שדוחקים אנו את רגליה של הזכות לפרטיות, ובמיוחד כאשר מדובר במידע רגיש המצוי בלב ליבה של זכות זו, עלינו לפסוע בזהירות מירבית ותוך הבטחת מירב האמצעים כדי לוודא שהחשיפה אכן ראויה היא ומתבצעת למטרות לשמן הורינו עליה.**"

25. הוסיף כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין וציין כי:

"**ברי כי נושאים רפואיים מצויים בליבת הפרטיות; על כך לא יתכן חולק, וראו סעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, שלפיו פגיעה בפרטיות היא "פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו (הדגשה הוספה - א"ר) או להתנהגותו ברשות היחיד.**" אך על פי האיזונים הנחוצים, ברי כי גם התובע – במובהק בשונה מצד שלישי כלשהו - בעילות שיש בהן פן רפואי, אינו יכול להיות פטור מכל חשיפה. [...] דרך נכונה לנקוט בעניין הרלבנטיות וצמצום הפגיעה בפרטיות היא עיון על ידי בית המשפט, בהתאם לתקנה 119; לפיה רשאי בית המשפט כשמועלית בפניו טענת חיסיון "לעייין במסמך כדי להחליט אם יש ממש בטענה זו [...]

גם בהינתן התכלית שמאחורי גילוי המסמכים, אין מדובר במוחלטות אין בלתי, ויש לאזן בין תכלית גילוי האמת, החשובה כמובן עד מאוד, לבין ערכים נוספים הראויים להגנה.

26. הלכה פסוקה זו אף הייתה הבסיס לצמצום היקפי הוויתור על סודיות רפואית בהליכים למול המוסד לביטוח לאומי (ראו לדוגמה רע"א 5619/10 **פלוגי נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ** (20.12.2010)). בהקשר זה, נציין כי מובן שתובע **רשאי** לותר ויתור גורף על סודיותו הרפואית, למשל מטעמי יעילות, ומובן כי אם סירב לגלות מסמכים שנקבע כי הם רלבנטיים להליך, בית המשפט יכול להשית עליו הוצאות בגין סירובו. אלא שבין זה, לבין ההסדר החדש, מרחק רב מאוד.

27. יפים לעניין זה דברי כב' השופט עמית, בת"א (מחוזי חי') 995/05 **פלוגי נ' מיקוד אבטחה שמירה שירותים ונקיון בע"מ** (30.11.2006):

"בתיקי נזיקין קיימת פרקטיקה, לפיה התובע חותם על כתב ויתור סודיות רפואית (וס"ר) על מנת לאפשר לנתבע לגלות כל חומר רפואי הרלוונטי לתביעה, בין היתר, כדי לאפשר לנתבע להגיש חוות דעת שכנגד [...]. ברם, אין פירוש הדבר שהגשת תביעת נזיקין מבטלת מיניה וביה את החיסיון הרפואי. גם התובע, יהא רשאי במקרה מתאים, להעלות את הטענה כי ראוי שלא לחשוף חומר מסוים, בשל חסיון או בשל פגיעה קשה בפרטיותו [...]. אם המסמך רלוונטי רק לפרופיה או לשולי התביעה, ומנגד, יש בו כדי לפגוע בפרטיותו של התובע, יש לנקוט בגישה מחמירה יותר במישור הרלוונטיות ולראות את המסמך כלא רלוונטי."

28. הנה כי כן, ההסדר הקבוע בתקנות סדר הדין האזרחי, המאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול דעת ולאזן בין הצורך במסמכים לשם גילוי האמת וניהול ההליך (קרי, רלבנטיות המסמכים) לבין הפגיעה בחיסיון הרפואי, ואף מאפשר לבית המשפט ליתן הוראות המצמצמות את הפגיעה הוא הסדר מידתי בהרבה מההסדר החדש. זאת, בפרט שבהסדר עד היום, בית המשפט עצמו היה מעיין במסמכים ובוחן את הרלבנטיות שלהם. לכך – אין כל זכר בהסדר החדש.

29. יתרה מכך, כתב הוויתור בתקנות החדשות יוצר **חסם משמעותי דווקא עבור תובעים מאוכלוסיות מוחלשות**, הזקוקות להגנת מערכת המשפט יותר מכול, מהסיבות הבאות: ראשית, לרוב, סכומי תביעותיהם של תובעים מאוכלוסיות מוחלשות נמוכים יותר, ומשכך, למול משקלו של החשש מהפגיעה בפרטיות משמעותי יותר. שנית וחשוב יותר – כתב ויתור סודיות, מעצם טיבו, פונה רק לגופים מוסדיים. האוכלוסיות החזקות נהנות לעיתים קרובות משירותי רפואה פרטיים, ומשכך, אין בקרב הרשויות וגורמי הרפואה והפסיכיאטריה הציבוריים מידע רפואי אודותיהם. משכך הן "חסיונות" מפני חלק (ואולי רבים) מהוויתורים (הכואבים) שבכתב הוויתור.

30. קרי, מבחינה תוצאתית מדובר בהסדר הפוגע בזכות החוקתית לשוויון ויוצר אי צדק בנגישות למשפט.

31. בדומה, ההסדר פוגע אף בזכות הגישה לערכאות, שכן הוא מציב חסם לגישה לערכאות, שפגיעתו עולה על הנדרש לשם הגשמת התכלית של ניהולו היעיל של ההליך המשפטי בתביעות הנסובות סביב נזקי גוף.

32. אם כן, התקנות החדשות מהוות **שינוי קיצוני** לעומת המצב הקיים, פוגעות פגיעה **בלתי מידתית** בזכויות אזרחי ישראל (ובפרט מאוכלוסיות מוחלשות כאמור), וסופן **שירותיעו נפגעים** מלדרוש את שמגיע להם. זו, אינה הדרך להשיג "תוצאה נכונה ופתרון צודק של הסכסוך", כפי שמבקשות התקנות לעשות, לאור עקרונות היסוד הקבועים בהן.

33. **המישור החוקי** - לצד דברים אלו במישור החוקי, הזכות לחיסיון בקשר למידע רפואי נקבעה אף במישור התת-חוקי, בהוראת סעיף 49 לפקודת הראיות, הקובעת: "רופא אינו חייב למסור ראיה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כרופא והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לרופא בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם ויתר האדם על החיסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה; והוא הדין באדם שאגב עבודתו בשירות הרופא או בשירותו של מוסד רפואי או בצוות המקצועי העובד עם הרופא, תוך טיפול בחולים, הגיע אליו דבר שנמסר לרופא".
34. משמע, בהתאם לחקיקה הראשית, ניתן להסיר חיסיון רפואי רק בהתקיים אחד משני תנאים – כי האדם ויתר על החיסיון, או כי בית המשפט הורה על הסרת החיסיון.
35. בהקשר זה, מובן כי על הוויתור להיות ויתור רצוני ושאינו כפוי. אלא שתקנה 10 החדשה מעקרת מתוכן את ההסדר הקבוע בסעיף 49 לפקודת הראיות, ומציבה תג מחיר בפני מי שמבקש לשמור על חיסיון המידע הרפואי שלו בדמות חסימת דרכו לערכאות (וכידוע, זכות הגישה לערכאות היא זכות חוקתית).
36. ונדגיש – כלל החסיונות הקבועים בדין ושנקבעו בפסיקה, הן המוחלטים והן היחסיים, הם חסיונות שהאדם יכול לוותר עליהם. אלא שלא ניתן לדרוש ממנו לוותר על החיסיון כתנאי לניהול ההליך המשפטי. כך לדוגמה, לא היינו מעלים על הדעת שתותר הוראה הקובעת כי תנאי לניהול הליך משפטי על ידי כלי תקשורת (בין אם כתובע ובין אם כנתבע) הוא ויתור על חיסיון המקורות שלו (וודאי שלא היינו מעלים על הדעת הוראה במסגרתה על מנת לנהל הליך נדרש כלי התקשורת לגלות את כלל מקורותיו, לרבות אלו שכלל אינם קשורים להליך).
37. בדומה, אין לרשות המנהלית סמכות לקבוע בתקנות כי לצורך ביצוע פעולה משפטית כזו או אחרת תהיה חובה על בעל דין לותר על חיסיון עו"ד-לקוח.
38. בהקשר זה, נזכיר כי בהתאם להוראת סעיף 16(4) לפקודת הפרשנות: "לא תהא תקנה סותרת הוראותיו של כל חוק".
39. המקרה הנכחי הוא מקרה מובהק של תקנה הסותרת במישרין את ההסדר הקבוע בסעיף 49 לפקודת הראיות.
40. ונוסיף עוד, על מנת להבהיר את עוצמת הפגם במישור החוקי – ככל שתתקבל העמדה של מתקינת התקנות, שעל פיה היא מוסמכת להתנות שירות הניתן על ידי המדינה בויתור על חיסיון העומד לפרט, אין כל דרך להגביל עמדה זו רק לתקנות העוסקות בסדרי דין בהליך המשפטי. על בסיס אותו ההיגיון, תוכל הרשות המבצעת לקבוע הוראות בתקנות שונות המתנות קבלת תעודת עיתונאי בויתור על חיסיון מקורות, מתנות קבלת היתר בניה בויתור על חיסיון עו"ד-לקוח ועוד ועוד.
41. נציין, להשלמת חלק זה, כי אף במקרים ברורים שבהם ישנו **אינטרס ציבורי** לקבלת ידיעות שעניין במידע פרטי של אדם, דוגמת הליכים פליליים, הליכי שומה או הליכים על פי חוק הביטוח הלאומי, **החקיקה הראשית** עצמה היא שמסדירה את האופן שבו תוכל הרשות המנהלית לקבל את הידיעות האמורות, מה יהיו המגבלות של דרישת הידיעות, וכיצד תבוצע הביקורת השיפוטית על איסוף הידיעות (ראו לדוגמה, סעיף 135א' לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]; סעיף 219 לחוק הביטוח הלאומי, התשכ"ה-1965).
42. **במישור המנהלי** - למיטב הידיעה, לא התקיים כלל דיון, במישור המנהלי, בקשר עם השיקולים השונים שיש לבחון ביחס לתקנה זו. כך, לא נבחנו חלופות דוגמת הוספת האפשרות להגיש בקשה למתן הוראה לחתום על כתב ויתור סודיות (מלא או חלקי); לא נבחנה האפשרות להותיר על כנו את ההסדר הקיים וכדומה.

Hagai Kalai, Adv.
Ohad Rosen, Adv.
Carmit Mizrahi-Messer, Adv.
Ido David Cohen, Adv.

חגי קלעי, עו"ד
אוהד רוזן, עו"ד
כרמית מזרחי-מסר, עו"ד
עידו דוד כהן, עו"ד

Jacob Sabo, Adv. (Of Counsel)
Also admitted in New York

יעקב סבו, עו"ד (יועץ)
מוסמך גם במדינת ניו יורק

43. מכל מקום, אין כל ספק כי טעם המצדיק, כשלעצמו, את בטלות התקנה, הוא הפגיעה בכללי הצדק הטבעיים, ובזכות הטיעון. זכות הטיעון לאדם מקום בו עלולה להיפגע זכות שלו, היא נדבך בסיסי בהגינות של רשויות המדינה ביחסיהן עם הפרט. זכות טיעון זה משקלה מוגבר בהליך המשפטי. אלא שהתקנה החדשה מונעת מהתובע את האפשרות לטעון בדבר הפגיעה שתיגרם לפרטיותו מכתב ויתור הסודיות, לבקש לבטלו או לצמצמו.
44. לאור כל האמור, אנו מבקשים מכם לפעול לאלתר לביטולה של תקנה 10 לתקנות החדשות, עוד בטרם ייכנסו לתוקף.
45. ויובהר שלכאורה תקנה 2(א)(3) לתקנות הפלת"ד מעוררת קשיים חוקתיים דומים, ומשכך מתבקשת בחינתה שנית.
46. אין במכתבנו זה כדי למצות את טענותינו, והן עומדות למרשתנו במלואן.

בכבוד רב ובברכה,

עידו דוד כהן, עו"ד

חגי קלעי, עו"ד

קלעי, רוזן ושות'